

Adventhírnök

A JUGOSZLÁVIAI ADVENTHÍVŐK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

II. ÉVFOLYAM

BEOGRÁD, 1940 JUNIUS

6. SZÁM

Az önmegtagadóhét

Lorencin A.

Krisztus teljes élete e földön az önmegtagadás élete volt. Elhagyta a menny dicsőségét, oly dicsőséget, melyhez hasonlót egy földi lény sem ismert, és lejött e bűnös földre, hogy az emberiségen segítsen. Születésétől fogva kereszthaláláig Krisztus a bűnös emberi nem iránti szeretetéből kifolyólag túrt el minden nyomorúságot és kísértést. Ezeket vigasztalt meg tanítása által és egy jobb életben való reményt öntött a szívekbe. Sokakat oly betegségekből gyógyított ki, melyeken földi orvosok nem voltak képesek változtatni. A gyermekek, az ifjúság és az idősebbek barátja volt egyaránt. Nem volt vagyona, de mennyei kincsekkel sokakat gazdagított. Krisztus egész élete az emberiség iránti nagy szeretet és áldozatokkal volt telve. Különösképen életének utolsó hete, megfeszítése előtt, áldozatok és önmegtagadással teljes. Igyekszem élete utolsó hetének munkáját vázolni, hogy bemutassam Krisztus önmegtagadóhetét.

Az utolsó vasárnap. Máté 21, 1—11; Luk. 19, 36—40. Krisztust nagy néptömeg követi és mint király bevonul Jeruzsálembe. Ez Krisztus második eljövételének, mikor majd mint a mennyei király jön el a felhőkben, csak halvány képe volt.

A tanítványok és akik követték, azt hitték hogy még aznap királyukká lesz kikiáltva, aki felszabadítja őket a római iga alól. Ezért valamennyien igen lelkesedtek. Krisztus feladatát még nem értették meg. Bevonulása után Krisztus sír Jeruzsálem felett (Lukács 19, 42—44), mivel tudja hogy a kegyelem legalkalmasabb ideje lejárt felettük. Lakócai nem használták ki e gyönyörű alkalmat, hogy elfogadják Krisztus tanait. A tanítványok és a nép nem értették meg Krisztusnak e magatartását. Vasárnap este Krisztus a tanítványokkal Bethániába megy.

Hétfő. Reggel éhesen tér vissza Jeruzsálembe és megátkozza a terméketlen fügefát, amely azonnal elszárad. Márk 11, 12—14. Azután bemegy a templomba és korbáccsal elkergeti a kereskedőket. Luk. 19, 45—48. A nép

Jézushoz jön segítségét keresve. A gyermekek hangosan kiáltják: „Hozsánna a Dávid fiának!” Máté 21, 14—15. Este ismét Bethániába térnek vissza.

Kedd. Jézus e napon sokat tanította a tanítványokat és a népet. A száraz fügefá. Márk 11, 20—26. A papok megkérdezik Jézust, ki hatalmazta fel őt arra, hogy a kereskedőket a templomból kiűzze. Márk 11, 27—32. Jézus folytatja tanítását: a két fiúról szóló példázat, melyben az egyik szófogadott a másik pedig ellenkezett atyjával (Máté 21, 28—32); a szőlőművesek (33—46 versek), a menyegző (22, 1—14), az adókérdés (15—22), a feltámadás (23—33), a legnagyobb parancs (34—40), a farizeusok megfeddése (23—1—36), az özvegyasszony fil-lére (Lukács 21, 1—4). Görögök látni akarják Jézust. (Ján. 12, 20—36.) Következnek a Máté 24. fejezetében leírt tanítások; továbbá a tíz szűzről (Mat. 25, 1—13.) és a talentumokról szóló példázatok (14—30 v.). Amint kitűnik, Jézus e keddi napon a legtöbbet tanított.

Szerda. Jézus megfeszítettetéséről beszél tanítványainak. Máté 26, 1. 2. A papok elhatározzák Jézus megöletését. (3—6. v.) Júdás megal-kuszik a papokkal. (14—16. v.)

Csütörtök. A páskára való előkészület. Máté 26, 17—19. Jézus megnyitja a páska-ünnepélyt. (Lukács 22, 14—18.) A tanítványok vetekednek, ki lesz nagyobb. (24—30. v.) A lábmosás. (János 13, 1—7.) Jézus beszél az árulóról. (Máté 26, 21—25.) Az UrvacSORA (26—29). Az új parancsolat. (Ján. 13, 33—35.) Jézus figyelmezteli Pétert. (Luk. 22, 31—34.) Jézus utolsó beszéde. (János 14. 15. 16.) A főpapi ima. (János 17.) A háláének. (Máté 26, 30.)

Jézus az utolsó percig bátorította és tanította tanítványait és íme elérkezett az idő hogy megtegye a legfontosabbat. Krisztus tudta, miért jött tesiben e földre. Most azonban végleg el kellett dölni hogy magáráveszi sokak bűnét. Isten csak úgy engedhette meg Ádám és Éva életben maradását, ha Krisztus meghal a bűn rabságába esett emberek helyett. Getsemáne

kertjében Jézus érezte a bűn teljes terhét és átkát és kérte Atyját, ha lehetséges, kerülje el őt ez a pohár. Bár az Atya végtelenül szerette Fiát, a törvény igazságszolgáltatásának meg kellett történnie. Üdvösségünknek nem volt más útja. Jézusnak határoznia kellett: vagy marad az emberiség Sátán és a bűn rabságában az örök pusztulásba taszítva, vagy pedig meghal a bűnös helyett őt ismét az Atyával összekötve. Jézus háromszor imádkozott. Lelkiküzdelme oly óriási volt, hogy vért izzadott. Lukács 22, 44. Atyja szintén szenvedett, más kiút azonban nem volt. Jézusnak a Golgothára kellett lépnie, hogy megmentse az emberiséget. Az Atya angyalokat küldött bátorítására.

Kedves Testvéreim, megértitek-e Krisztus szeretetét, melyet mi irántunk tanúsított? Mindezt miért tettünk szenvedte. Mit teszünk mi érte az önmegtágódóhat alkalmával? Készek vagyunk-e szeretetből minden fölünk telhetőt megtenni művéért?

Péntek. Miután Krisztus teljesen elhatározta, hogy a bűnös bűneit magára veszi, ismét visszanyerte lelkinyugalmát. Békében várta áru-lóját. Krisztus megszökhetett volna azok elől akik éjjel jöttek, hogy őt elfogják a Getsemane kertjében, azonban ezt nem tette. Elérkezett halálának órája (János 18, 3–12.). Krisztust Annás és Kajafás elé vezetik. Ott verik, szidják őt és köpdősnek reá. Mivel a zsidóknak nem volt hatalmuk valakit megölni, elviszik Jézust Pilátus, római bíró, azután Heródes és ismét Pilátus elé. Pilátus nem talál hibát Jézusban és elakarja őt bocsátani. De mikor a papok megfenyegetik, hogy állásával játszik ha nem vesztí el Jézust, elhatározza megfeszítetését. A démonok annyira hatalmukba kerítik az összegyűlt népet, hogy egyakarattal kiáltja: „Feszítsd meg!”

Krisztus a Getsemáne kertjében átélte lelki-küzdelmeitől megkínózva, a zsidók és római katonák gorombáskodásaikat tűrve egész éjjel nem aludt. Ily kínszenvedések után a fakeresztet kellett vinnie, melyre fel lett feszítve a világ Megváltója és Kormányzója. Mindezt Jézus mint ember kellett hogy átélje, testben és vérben. A kereszt alatt megkínózva összeesik Isten Fia énérettem és teéretted. Megérthetjük-e ezt a szeretetet?

A Megváltásterv a Golgothával lett bepecsételve és a Kereszt a legnagyobb szeretet bizonyossága. A hóhérok kinnal feszítették meg a két elítélt gonosztevőt, Jézus azonban nyugodtan adta meg magát. Mint bárány kiáltás nélkül engedte hogy goromba kezek átszőgezék áldástosztó kezeit és lábait. Jézus, fiatal, egészséges, az emberiség nagy jótevője, több

órán át csüngött a kereszten. A tanítványok megszöktek, rettegve nehogy őket is elfogják. A kereszt alatt levők fenyegetőztek és kiáltoztak Jézus ellen. Az angyaloknak nem volt szabad segítséget nyújtani, hanem csak messziről szemlélhették szenvedő Királyukat. A mennyei Atya elrejtette orcáját, mivel Krisztus magára vette a világ bűnét. Az ördög minden erejét megfeszítette, hogy Jézust rábeszélje, szálljon le a keresztről. Krisztus megtehette volna ezt a csodát is és a mennyei Atya visszafogadta volna őt mint Fiát. Krisztus visszatérhetett volna a mennybe azonnal — az emberiség azonban vem lett volna megváltva. Krisztus nem engedett Sátán kísértésének még a legnehezebb szenvedések alatt sem. Mindvégig kitartott, végezetre pedig így szólt: „Elvégeztetett!” A kereszten elvégeztetett a megváltás terve. Mialatt az Isten Fia a kereszten csüngött a természet is siratta Teremtőjét. Oly sötétség támadt, hogy a jelenlévők majdnem mind elszöktek. Oly nagy földrengés keletkezett, hogy a római katonák elismerték, miszerint Isten Fia halt meg a kereszten.

Mihelyt meghalt Jézus a kereszten, Pilátustól engedélyt kértek az eltemetésre. Mivel ez péntek délután történt, siettek mindent elvégezni a naplemente előtt, hogy szombaton pihenjenek a törvény szerint. Így végződött Krisztus utolsó hete a földön.

Szombat. Jézus szombaton a sírban feküdt és pihent szenvedéseitől.

Igérete szerint Jézus vasárnap feltámadott. Most Krisztus a szentek szentélyében van a mennyekben, hogy bevégezze a bűnösnek Istennel való megbékélését. Mindazok akik hiszik hogy Krisztus helyettük meghalt a bűnért és akik beismerik előtte bűneiket, fel lesznek szabadítva a bűn átka alól és elnyerik az örökéletet. Ján. 3, 16. 8. Krisztus követői Megváltójuk alapelvei szerint élnek és az Ő művének szentelik életüket. Mikor pedig Krisztus eljön az övéiért, megjutalmazza őket cselekedeteik szerint.

Láttuk, milyen volt Krisztus önmegtágódó-hete miértünk. Mit teszünk mi érte az önmegtágódóhat alkalmával? Jézus e héten az élet minden kényelméről lemondott, a menny minden dicsőségéről, lemondott maga az élet-ről is, csakhogy megmenten minket a haláltól és a mennyeknek országát bebiztosítsa számunkra. Mindezt irántunk való szeretetéből tette. Milyen lesz az önmegtágódóhatunk Ő-érette? Mit fogunk adni felebarátaink üdvössége, Isten műve előrehaladásáért? Adjon az Úr szívünkbe igazi szeretetet, hogy ez a hét valódi önmegtágódóhat legyen Krisztusért és művéért ezen a földön.

Isten követőinek pecsétje

Chrapiot F.

A kegyelmű lejárásának közeledtével az emberek két teljesen különböző osztályra szakodnak: az egyik oldalon látjuk a „fenevad” imádóinak nagy sokaságát, akik a hittől való elszakadás pecsétjét hordják magukon, a másik oldalon pedig az Istent lélekben és igazságban imádó kis sereget, aki Isten pecsétjével van ellátva.

„Annakokáért imádják őt a földnek minden lakósa, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, amely a Bárányé, aki megöletett a világ alapítása óta.” (Jel. 13, 8.)

Csak a bűn és az én felett győzedelmeskedők kerülnek ki győztesen a vizsgáló ítélet alól és neveik az élet könyvében marad feljegyezve, míg be nem végződik az utolsó küzdelem. A többiek neve pedig a mennyei könyvekből ki lesz törölve. (Jel. 3, 5.) Az isteni pecsét akkor lesz rányomva a hívő homlokára, mikor győzelemteljesen kitarotta az ítélet vizsgálatát. A dicsőségre lesz elpecsételve. A megkülönböztetés jelét kapta, amely védelmet biztosít számára a nagy nyomorúság idején. Isten pecsétje, mint védő paizs óvja azokat akik híven készülődnek Krisztus eljövételére.

Ezékiel próféta könyvének kilencedik fejezetében megerősíti ezt a tényt. Igen fontos tehát megállapítanunk: magaviseletünk megfelel-e Isten követelményeinek és szívünk és homlokunk kész-e a mennyei pecsét fogadására.

Mi képezi Isten pecsétjét?

A Biblia világosan megmutatja, hogy a szombat képezi Isten pecsétjét. Ez azonban az igazságnak csak egy része. A szombat parancsának betartása az Isten törvényeivel szemben való engedelmisség jele, mégpedig a „fenevad” pecsétjével ellentétben, melynek jele az Isten törvényével szemben való elégedetlenség. A szombat külsőséges ünneplése nem képezheti Isten pecsétjét. Órizzunk a sorsdöntő tévedésektől, melyet White-né testvér különösen hangsúlyoz a Bizonyosságtételekben: „Nem lesznek elpecsételve mind azok, akik állítják hogy a szombatot ünneplik. Sokan azok közül is akik másokat tanítottak az igazságra nem nyelik el Isten pecsétjét. Az igazság világosságával bírnak, ismerik a Mester akaratát, értik üzenetünk minden pontját, cselekedeteik azonban nem felelnek meg hitvallásuknak. Akik oly jól ismerik a bizonyosságtételeket és a mennyei bölcsesség kincseit, hitük szerint kell hogy éljenek. Úgy kormányozzák otthonaikat, hogy jó családi viszonyaik révén az egész világnak

bemutathassák, mint hat az igazság az emberi szívre.” — Bizonyosságtételek.

A szombat képezi a pecsétet, de a Szentlélek fog elpecsételni. (Ef. 4, 30.) A Szentlélek munkája abban áll, hogy a szívet átalakítja és abba Isten törvényét vészi, vagyis a bűnös szív engedelmisségét a megtért szív engedelmisségével és alázatosságával cseréli fel. A negyedik parancsolat megtartása tehát a megszentelődés jele és az Isten békéjébe való bemenetel szimbóluma; öröm és béke jele a szeretet és megszentelődésben, mely az ember életébe összhangot visz és az Istenhez való hasonlatosságot, amilyen az első szombat volt a teremtés után, mikor első szüleink a mennyei család körében szemtől szemben térdepeltek a Teremtővel és amikor „az Istennek összes fiaai és a hajnalcsillagok” együtt dicsérték Istent magasztos műveikért. Ezt a szombatünneplést úgy nyerhetjük el ahogyan azt a zsidóhoz írt levélben találjuk leírva: „Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugodalmába az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképen Isten is a magáétól.” (4, 9, 10.)

Nem világos előttünk, hogy a negyedik parancsolat életünket az Isten hatalma alá óhajtja keríteni, először a hat munkanap után pedig a hetedik napon? Tulajdonképpen, amíg hat napon át nem munkálkodok, vagyis nem végzem azt amit Isten elvár tőlem anyagi, erkölcsi és lelki életemet illetően, hogy azután örömmel pihenjek Istenemmel összeköttetésben a hetedik napon, nem tartom meg a negyedik parancsolatot és nem nyerhetem el Isten pecsétjét. Ezen szükséges tapasztalat nélkül, melynek következménye az egész élet megszentelése, nem lehetséges a törvény, a szombat helyes betartása, sem Isten pecsétjének elnyerése. A negyedik parancsolatnak ez képezi mély és magasztos értelmét. Világos hogy ez a parancsolat az utolsó üzenet támpontja és hogy Sátán állandóan az evangéliumi igazság e különös tárgyára irányítja támadásait, — azt vélve, hogy e parancsolatot szükséges megsemmisítenie.

Az Isteni pecsét külső jele tehát a negyedik parancsolat betartása, bensőséges és mélyes jele pedig az Úr Jézus Krisztusban való újjászületés, egy megújult és szent élet, mint az engedelmisség, szeretet, hűség és a Teremtő és Szabadító imádságának gyümölcse, egyszerűen: *oly élet, melyet teljességgel a Szentlélek vezet és kormányoz.* „Isten sohasem nyomja pecsétjét egy dicsőségshajhász, világot szerető, hazug nyelví

és csaló szívű férfi vagy nő homlokára. Akik Isten pecsétjét várják, hibátlan kell hogy álljanak előtte — mint a menny imádói.“ Bizony-ságtételek.

„Akik az élő Isten pecsétjét magukra veszik és akik a nyomorúság idejében oltalmazva lesznek, életükben Krisztus képmását kell hogy tükrözzék.“ Tapasztalatok és L.

Ezen tapasztalat nélkül nem nyerhetjük el Isten pecsétjét s az élet könyvében nem lesz hely nevünk számára; a vihar idejében nem lesz menedékünk. Rettenetes kétségbeesés fogja majd el azokat akik a hegyekhez így szólnak: „Esetek mireánk és rejtetek el minket annak színe előtt aki a királyiszékben ül, és a Bárány haragjától.“ (Jel. 6, 16. 17.)

A kegyelem ajtaja lassan de kérlelhetetlenül bezárul. A kegyelem értékes pillanatai a múlt elérhetetlen és végtelen mélységébe süllyednek. A bölcs szűzek készülődnek a vőlegény elé, hogy vele együtt bemehessenek a menyegzőre. Csak azok akik készen lesznek nyernek majd egy helyet a Megváltó asztalánál. Mikor a terem megtelik vendégekkel és az utolsó hely is el lesz foglalva, felkél a menyegző nagy rendezője

és az ajtót bezárja.

Ó, mily végtelen lelkifájdalom és félelem fogja el majd a bolond szűzeket! Gondatlanság, meglegedettség, kényelem, dícsvágy, azután a világ sokoldalú szeretése, kedvelt bűnök, valamint jellemhibák bizonyítják, hogy hitvallásuk csak haszontalan elmélet volt: a hit és

szeretet olaja, amely az életet megújítja és azt a Krisztuséhoz hasonlóvá alakítja, hiányzik belőlük. A kegyelem ajtaja örökre bezárult. Rettenetes kétségbeesésükben hallják azt a hangot, amely sokszor szól hozzájuk gyöngéden és amelyet oly szívesen hallgattak, amint a következő sorsdöntő szavakat mondja: „Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket!“

„Az emberek vizsgálat alá kerülnek bizonyos időre, hogy megláttassék, vajjon készek-e elhagyni bálványait, a Bizony-ságtételek hűséges és igazságos tanácsaira hallgatva. Akik nem óhajtják az igazság alapelvei szerint való megtisztulást és nem győzik le az önzés, büszkeség és rossz szenvedélyeiket, azok felől Isten angyalai a következő parancsolatot nyerik: „Bálványaitokhoz vannak kötve, hagyjátok őket! Az angyalok tovább mennek, míg e szerencsétlen lelkek bűneik, nem nemes jellemvonásaikkal Sátán angyalai hatalmának lesznek kitéve.

„Azok pedig, akik Isten minden követelményeinek megfelelnek, minden kísértést kiállnak és legyőznek, bárminők is legyenek — s az igaz bizony-ságtételek tanácsaira hallgatnak, elnyerik a késői esőt és előkészülnek az átváltozás dicső órájára.“ — Bizony-ságtételek.

Sietessük lépteinket, míg még nem késő! *Ma* még Isten kegyelme hív! Siessünk keresni az isteni alapelvek oltalmát, hogy ha majd a megsemmisítés parancsa ki lesz adva mendedéket nyerjünk a győzelemteljes seregben, amely felemeltetik a felhőkben Ura elébe.

Ki volt Melkhisédek?

Melkhisédekről a Szentírás igen keveset tároggyal. Mégis kiemelkedő személyiség volt. A zsidókhoz írt levél hetedik részében szó van Krisztusról, mint aki a főpapi tisztséget vállalta nem Áron hanem Melkhisédek rendje szerint. Melkhisédek vajjon ember volt, történelmi személyiség, vagy pedig angyal?

Melkhisédek a Magasságos Isten királya és főpapja volt. 1. Mózes. 14, 18. Ábrahám idejében élt. A lévítai paprend Ábrahám és Melkhisédek találkozására után 400 évre lett megalapítva. Mikor Ábrahám Melkhisédekkel találkozott Izsák még nem volt a világon. Később kapta Izsákot, ez pedig Jákobot, Jákobnak pedig 12 fia volt. Ezek Egyiptomban megszorodtak és nagy néppé váltak, melyet Isten csodák által kivézetett a Kánaán földjére. Jákobnak volt egy Lévi nevű fia, kinek ivadékait Isten a papi szolgálat végzésére választotta ki. 2. Mózes 4, 14; 6, 16—19; 5. Mózes 10, 8. 9; 4. Mózes 18, 21. 26. Tehát a Melkhisédek papsága a lévítai papság

előtt volt. A lévítai papság 1500 évig tartott, 2500—4000 ig a teremtés után. Más törzsbelinek nem volt szabad szolgálni az oltár körül.

A 110. Zsoltár 4. versében egy Melkhisédekrendbeli főpap van megjövendőlvé. Krisztus Júda törzséből származott és nem lehetett Áronrendbeli főpap. Zsid. 7, 13—15. A lévítai papság csak ideiglenes és tökéletlen papság volt. Zsid. 7, 11. 23. Az Áron és Melkhisédek papsága között az volt a különbség, hogy Áronrendi papok csak azok lehettek, akik a Lévi törzséből származtak, tekintet nélkül arra, hogy Isten előtt feddhetetlenek-e vagy sem; Melkhisédek pedig nem örökölt jog szerint lett pap, hanem *személyesen az Isten szabad választása szerint*, miután méltónak találtatott Isten előtt. Krisztus a Melkhisédek rendje szerint lett főpappá, mivel *Isten személyesen választotta meg őt*, hogy az Isten és emberek között közbenjáró legyen. Zsid. 7, 15. 16—19. 24.

Krisztus tehát a Melkhisédek rendje szerint

lett főpappá halála és feltámadása után, mikor bement a mennyei szentélybe, hogy közbenjárjon Isten és az ember között. Zsid. 8. 1—2; 1. Ján. 2, 1. 2; Zsid. 4, 14—16. Isten csak Krisztust ismeri el mint közbenjárót Isten és az ember között. 1. Tím. 2, 5. Amíg nem halt meg volt a világ bűneiért, nem lehetett főpap Isten előtt. Zsid. 10, 19—22. Tehát az a Melkhisédek aki Ábrahámmal beszélgetett nem lehetett sem Krisztus sem pedig angyal, hanem valóban az akkori idők egyik hívő embere. Istennek mindig voltak munkatársai, akik által az embereket a megtérésre intette. Ábrahám Isten barátja volt, Melkhisédek azonban nagyobb volt Ábrahámnál. Zsid. 7, 4. Megáldja Ábrahámot, Ábrahám pedig tizedet ad néki. Tehát ismerősök voltak.

Melkhisédek király is volt abban az időben. Az összes izraelita és júdabeli királyokról a Szentírás feljegyezte a származást, az atya és anyja nevét, az uralom idejét, Melkhisédekről azonban, amint Pál apostol is írja a zsidókhöz írt levél 7. r. 3. v.-ben, a Szentírás nem ad bővebb jelentést, nem írja származását, ki volt atyja és anyja, mely néptörzshöz tartozott, hány éves volt mikor uralkodni kezdett, sem hogy mennyi idős volt mikor meghalt. Melkhisédek Isten Fiával lesz hasonlítva, amennyiben Krisztust is személyesen Isten választotta főpappá.

Krisztus halálától mind a mai napig a Melkhisédek, nem pedig az Áron papsága alatt élünk, mivel az utóbbi megszűnt. Mivel a papság törvénye megváltozott, az ároni istentisztelet törvénye is megváltozott. A lévítai papság ceremóniális törvényei nem érvényesek többé. Mikor Krisztus meghalt a kereszten a templom függönye kettéhasadt. Ez annak volt jele, hogy a földi szentélyben megszűnt a szolgálat és átvitetett a mennyei szentélybe. Zsid. 8, 1—3.

Miután megszűnt a lévítai papság, vajjon megszűnt a szombatünnepelés is? A szombatot Krisztus rendelte el az Édenben, tehát a szombatot már a lévítai papság megalapítása előtt 2500 esztendővel ünnepelték. A szombat tehát a lévítai papsággal nincs összekötve, hanem a teremtéssel, vagyis a Teremtőre emlékeztet minket és az Úrral szorosabb összeköttetésbe hoz. A lévítai papsággal a szombat nem szűnt meg, nem volt szabad megszűnnie, mivel örök jel Isten és követői között.

A lévítai papsággal megszűnt-e a tized? Ábrahám tizedet adott Melkhisédeknek, ez pedig több mint 400 esztendővel előzte meg a lévíták tizedbeszedését. A tized a lévítai papsággal nincs összekötve, mivel a tized eleitől fogva volt, mint a szombat. A tized állandóan arra intette az embereket, hogy az Isten mindennek ura. A tizedet maga az Isten rendelte el. Ábra-

hám, mint Isten hű szolgája, mindenben pontos volt, tehát a tizedben is. Ábrahám a tized adása által Istent ismerte el Urának nem pedig Melkhisédeknek. Ábrahám, ivadékait Isten parancsolataira tanította, tehát a tized adására is. Jákob, Izsák fia, ismerte a tizedet, mert midőn Lábán nagybátyjához ment, Istennek tizedet ígért. 1. Mózes 28, 21. 22. Nem volt még nős, nem volt Lévi fia s nem létezett még az ároni papság, mivel Áron még nem volt a világon. Minden idők hűséges Isten szolgái a tizedet Isten tulajdonának tekintették és Isten szentiségének. 3. Mózes 27, 30—32. Isten mondá Mózesnek, hogy jelentse meg ezt népének. (1. vers.) A lévítai papság ideje alatt a nép tudta, hogy nem a lévítáknak, hanem személyesen az Úrnak adja a tizedet. Mikor a tizedben hűtlenné vált, az Úr megfeddte a népet, hogy személyesen Őt fosztja meg. Malakiás 3, 8. 9. A tizedrészt, tehát, mindig az Úr é volt. Isten mondja: „És ezzel (a tizeddel) próbáljatok meg engem... ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.“ Mal. 3, 10. Továbbá, látjuk, mint jártak a fősvények: „Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek... a bérlő is lyukas zacskóra bérel. Haza is hordtatok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek kiki a maga házához.“ Aggeus 1, 6—11; Mal. 3, 10. „Aki szűken vet szűken is arat... Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsa minden kegyelmét; hogy mindenben mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményben bőségben legyetek.“ 2. Kor. 9, 6—8. Valóban, még senki sem lett szegényebbé azért hogy az Istennek adakozott, hanem ellenkezőleg, minél hűségesebb volt Istenhez annál nagyobb áldásokban részesült. Amint áldásban részesülnek a szombat ünneplők, úgy áldja meg Isten azokat is akik szeretetből mindennek urának ismerik el Őt.

A lévítai papság megszűnésével a tizedrendszer nem szűnt meg tehát, mert amiként Melkhisédek a lévítai paprendszer előtt már tizedet szedett, úgy veszi a tizedet ma Krisztus a lévítai papság után. Zsid. 7, 8. 9. Mi tulajdonképpen néki adjuk a tizedet, az Ő műve számára. Mindaz amit néki adunk, bejegyeztetik a mennyei könyvbe és visszanyerjük tőle eljövetelekor. Malak. 3, 16—18; Máté 6, 20. 21; Jel. 22, 12. Isten gyermekei minden időben mindenben hűségesek voltak. Isten parancsolatai és a mennyei alapelvek szerint éltek. Ha Krisztus eljön követőiért a mennyeknek felhőiben, ezt mondja majd gyermekének: „Jól vagyon, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.“ Máté 25, 21. 34.

A világ megmentésének tana

1. Mit mond a Megváltó a világ állapotáról második eljövetele idejében?

„És amiképen a Nőé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is.“ Lukács 17, 26. Lásd 27—30 v.

2. És miként volt Nőé napjaiban?

„És látá az Úr hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz... A föld pedig romlott vala Isten előtt és megtelek a föld erőszakoskodással.“ 1. Mózes 6, 5. 11.

3. Hogyan nevezi Pál apostol az utolsó időt?

„Azt tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be.“ 2. Tim. 3, 1.

4. Mí teszi nehezzé ezt az időt?

„Mert lesznek az emberek magukat szeretők, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodtak, inkább a gyönyörnek mint Istennek szeretői, kiknél megvan a kegyességnek látszata de megtagadják annak erejét.“ 2—5. versek.

5. Ez az állapot javulni fog-e vagy pedig rosszabb lesz közvetlen Krisztus eljövetele előtt?

„A gonosz emberek pedig és az ámitók nevednek a rosszságban, eltévelyítvén és eltévelyedvén.“ 13. v.

6. Krisztusnak a konkolyról szóló példázata szerint meddig marad együtt a jó és a gonosz?

„A szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonoszok fiai. Az ellenség pedig aki a konkolyt vetette az ördög; az aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az angyalok.“ „Hagyjátok hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt és kössétek kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrőmbé.“ Máté 13, 38. 39. 30.

7. Mikor lesz az aratás?

„Az aratás pedig a világ vége.“ 39. v.

Világos tehát, hogy az istentelenek együtt maradnak az igazakkal egészen a világ végéig. Krisztus második eljövetele előtt nem fog minden ember Istenhez térni. Ellenkezőleg, a gonoszság mind nagyobb arányt ölt. Így beteljesednek Krisztus szavai: „Az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-e hitet e földön?“ Lukács 18, 8.

8. A Megváltó szavai szerint miért hirdetik majd az Evangélium az egész földön?

„És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész földön bizonysgul minden népnek. És akkor jó el a vég.“ Máté 24, 14.

9. Hogyan köszönt be az Úrnak napja e világ számára?

„Mert igen jól tudjátok ti magatok, hogy az Úrnak napja úgy jó el mint a tolvaj éjjel. Mert amikor ezt mondják: Békesség és biztonság! akkor hirtelen veszedelem jó rájuk, mint szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképen meg nem menekednek. De ti, atyámfiai, nem vagytok a sötétségben, hogy az a nap tolvajmódra lephetne meg titeket.“ 1. Thess. 5, 2—4.

Abban az időben csak két osztály lesz a földön: amely a sötétségben leledzik s mégis valami békés és biztonságos időt vár el, és amely a világosságban jár és az Úrnak napját várja — a megsemmisítés és pusztítás, de egyben az igazak örök megmentésének napját — Krisztus második eljövetelét, a világ végét és megújítását. Lásd Zsid. 7, 1—19; Dán. 12, 1; Jóél 2, 1—11; Sofon. 1.

Az elveszített idő

„Az elveszített gazdagságot munka és takarékság által vissza lehet szerezni.

„Az elveszített tudást tanulás által lehet pótolni.

„Az elveszített egészséget mértéktelenség és gyógykezelés által vissza lehet nyerni, de „az elveszített időt sohasem lehet visszahozni.“

Sokan, különösen az ifjúság, haszontalan dolgokra fecsérelik idejüket. Azt vélik, hogy az idő az ő tulajdonuk és azt saját akaratak szerint használhatják fel. Mí azonban mint Isten gyermekei ne vélekedjünk így. White-né testvér ezt mondja: „Időnk Isten tulajdonát képezi. Minden perc az övé és szent kötelességünk azt az Ő dicsőségére használni. Semmiről sem fog oly pontos számadást követelni mint az időről. Az idő értéke minden számlán túlsz. Krisztus számára minden perc értékes és hasonlóképen legyen ez velünk is. Az élet túl rövid, semhogy azt apró haszontalanságokkal tölthetnők el. Előttünk csak egy rövid próbaidő áll, amelyben az örökkévalóságra kell előkészülnünk.“

Csak kevesen értékelik az időt amint kellene. Megváltónk mindenkifelett értékelte idejét. Az mondatik róla, hogy idejének minden pillanatát felhasználta. Az emberiség megmentésén munkálkodott kora reggeltől késő estig, gyakran pedig éjjel is. Munkájában annyira elmélyedt, hogy az evésről is megfeledkezett. Márk 6, 31. Joggal írja felőle Illés próféta: „Mert lelke szenvedése folytán látni fog és megelégszik.“ És. 53, 11.

Élete példa legyen számunkra, nehogy elfecséreljük drága időnköt, hanem azt az elvesztett lelkek üdvözítésére használjuk fel. Még a kegyelemidőben élünk, még munkálkodhatunk. Eléggé megbecsüljük-e ezt az alkalmat időnköt felhasználva?

Poppelka J.

Kedves kis Barátnőim és Barátaim!

Lehet hogy gondoljátok, már elfeledkeztünk Rólatok, mivel nem írunk. Mi gyakran gondolkunk Rátok, azonban elvárnánk, hogy Ti is megemlékezzetek rólunk és az Úrral szerzett szép tapasztalataitokat beküldenétek.

Ma egy nagy Gyermekbarátról írok Néktek. Tudom, minden gyermek óhajt egy idősebb barátot, aki őtet a rossz pajtások vagy kellemetlenségektől megóvhatja. Mily jó, ha idősebb fivérünk vagy nővérünk van, aki szeret bennünket és sétára visz magával. Nemde? Szép elbeszéléseket beszél el nekünk és mi boldogok vagyunk ha velük lehetünk. Minden gyermeknek azonban nincsen idősebb fivére vagy nővére. Legalább is így tűnik. A valóságban azonban ez nem így van. Minden gyermeknek van egy idősebb Barátja, aki minden földi barátjánál jobb és szebb. Igaz, Őt nem láthatjuk, mindazonáltal mégis mellettünk van, a mi Testvérünk és Barátunk Ő. Tudom, sokan eltalálják ki Ő. Ez a mi drága jó Jézusunk.

Mikor Jézus a földön élt, sok gyermek jött Hozzá. A gyermekek igen szerették Jézust és Jézus is őket. Tudták hogy Ő barátjuk és ezért szerettek Vele lenni. Ő gyógyította a beteg gyermekeket, a szegény gyermekeknek pedig enni adott. Maga köré gyűjtötte a gyermekeket, ölébe vette őket és a mennyországról gyönyörű dolgokat beszélt el nekik.

Hogyan jöhetünk ma Jézushoz, ha Ő már többé nincs testben és nem láthatjuk Őt? Ime így. Minden gyermek aki Jézus elbeszéléseit óhajtja hallgatni, hallgassa meg a Szentírás szép elbeszéléseit, ha pedig olvasni tud, saját maga is olvashatja azokat. Ha Jézushoz akarunk jönni, úgy csak térdepeljünk le imára és Jézus már is itt van, Ő hall bennünket. Mihelyt hallja hogy imában közeledünk Hozzá, valóban eljön hozzánk Szentlelke által. Jézus különben is mindig mellettünk van ha jól viselkedünk. Igaz, mi nem láthatjuk Őt, azonban érezhetjük jelenlétét, halljuk szavát, amint figyelmeztet, mit szabad és mit nem tennünk.

Mit tehet Jézus egy gyermekért? Mindent. A szülők nem tehetnek annyi jót a gyermekekért mint Jézus. Jézus adja az egészséget és az életet a szülők és a gyermekeknek egyaránt. Hányszor gondoljátok, ugyebár, hogy egyedül vagytok, hogy senki sem szeret Titeket, miután szülőiteket ellen vétettetek és megbüntette elbujdostok valahol és csendesen sírtok? De Jézus ekkor is Veletek van. Sújja Néktek, hogy a jövőben jobban viselkedjétek és legyetek valódi keresztény gyermekek s akkor majd őriz Ben-

neteket és barátotok marad. Vagy lehet hogy szegények vagytok és gondoljátok, sohasem lesz olyan szép ruhátok és cipőtök mint más gyermekeknek? De Jézus a mennyben a legszebb ruhákat és lábbelit készítette el számotokra, melyet majd átad Néktek ha eljön és ha mindvégig szerettétek Őt. Lehetséges hogy nincsen édesapátok és édesanyátok és szomorodtok, ha látjátok, mily boldogok más gyermekek kiknek még vannak szülei? De miért szomorkodnátok, mikor Jézus a Ti testvéretek, atyátok, anyátok, barátok és minden amit csak óhajttok? Jézus még a szülőknél is jobban szeret Titeket, jobban segíthet rajtatok és őrizhet meg. Ő édesapátok és édesanyátotokat is feltámasztja majd, ha eljő angyalaival, és akkor boldogok lesztek velük együtt az Ő országában.

Jézus minden gyermeket hív, kitért karokkal vár Titeket is. Akartok-e Hozzá jönni? Ő megóv majd Titeket minden szerencsétlenségtől ebben a szerencsétlen világban és utoljára az élet koronáját adja majd Néktek.

Jőjjetek Hozzá Mindnyájan, amíg még hív Titeket, és adjátok át neki kis szívetek, hogy a menny számára előkészítsen. Imádkozzatok Hozzá erőért, hogy gyermekei lehessetek minden napon. Ő mindvégig nagy Barátotok marad és Testvéretek.

Szeretettel üdvözlő Titeket

barátnőtök az Úr Jézusban Semkovic Veszelinka néni

Tapasztalat az Úrért való munkában

Amióta megismertem az igazságot, mindig örvendtem ha az Úrért munkálkodhattam. Az őszimunkában megáldott engem az Úr, sőt lelkemhez is vezérelt akik az igazságot keresték.

Mikor ezidén beköszöntött a nagymisszióhét, elhatároztam hogy közreműködök és bíztam Isten segítségével. Mivel idegen házban dolgozom, engedélyt kellett kérnem úrnőmtől, hogy az Úrért munkálkodhassam. Ő azonban hallani sem akart erről, mivel, úgymond, sok a munka. Igen nehezemre esett, de erősen hittem, hogy az Úr megsegít céloim elérésében és kértem hogy vezéreljen ebben. Valóban, Isten nem vonta meg tőlem az örömet és az áldást. Ő maga küldte az embereket a házba, ahol dolgoztam, kiknek eladtam az átvett iratokat. Nemcsak hogy elértem céloim, hanem azt túl is haladtam.

Hálás vagyok az Úr iránt, hogy megáldott e munkámban is és segítségét nyújtotta mikor kértem Őt. Meggyőződtem, hogy Isten sohasem vonja meg tőlünk áldását, ha szeretettel igyekszünk érette munkálkodni és ha segítségét kérjük. Dicsőség és hála neki mindazon jóért amit tett és amit tenni fog velünk! Tomlyenovics Lyubica

Előbb halgass, azután szólj!

Igyekezz állandóan nyugodt maradni és sohase siess! A sietség annyit mint zavarodás. A lelkiélelet semmi sem zavarja jobban mint a világiás sietség és türelmetlenség szelleme, amely a várakozás ideje alatt fejlődik ki bennünk.

Mikor imádkozol vagy a Szentírást olvasod, tudd meg hogy Istennél vagy látogatóban. Nemcsak nagyobb bölcseséget keresel a Bibliában, hanem Istent minél jobban igyekszel megismerni, törekszel szavára hallgatni és jelenlétét érezni, vagyis orcáját nézni.

A hallgatás legfőbb feladata — Isten szavát hallgatni.

Az imának két része van: hallgatás és beszéd. Előbb hallgatni kell azután beszélni. Sok ima azonban egyszerű. Amit az Isten mond nekünk gyakran igen különbözik attól amit mi mondunk Istennek. Adj alkalmat Istennek a Veled való beszélgetésre. Mondd kemolyan: „Szólj, mert hallja a te szolgád!” 1. Sám. 3, 9.

Isten szava által szól hozzánk. Vannak azonban számtalan más hasznos könyvek, melyeket megszentelt férfiak és nők írtak. Ezek a könyvek a második helyet foglalják el. A Bibliát azonban éltednek minden napján tanulmányozd és olvasd, s az ima csendes óráiban Isten Lelke megmutatja néked, mely úton kell hogy haladjál.

Légy őszinte és becsületes Megváltóddal szemben. Az Ő Szava bizonyára átvizsgálja szívedet és életedet. Ebben a tükröben látod meg hibáidat, büszkeséged és önzésedet. Ne szabadkozz se ne igyekezz elrejtetni valamit. Ismerd el hogy a kitűzött céltól még messze vagy. Azonban ne csüggedj! Gyönyörű ígéretet adtattak Néked és az Istennel való beszélgetésed után mennyei békét nyersz.

A megtérés

Az igazi megtérésre nemcsak egyszer van szükségünk az életben. Ellenkezőleg! Minden nap szükségünk van rá! A megtért ember Istennel rokonságba jut. A természetszerű szenvedélyek, szerzett vagy örökölt, valamint a rossz szokások, lassanként eltűnnek, s az ember megújul és megszentelődik. A bűnös hajlamok és szokások felett e győzelem azonban naponta kell hogy megújuljon, mivel Sátán minden nap újból ránk tör, hogy kísértésbe ejtsen. Aki teljes szívvel szolgál az Úrnak, minden nap Istenhez kell hogy térjen. Isten követőinek minden nap Isten kegyelmére és erejére van szükségük, hogy minden nap ismét átadhassák magukat Néki. Ezt a kegyelmet és erőt pedig csak úgy nyerhetjük, ha Isten minden nap szól hozzánk Igéjéből és mi Ohozzá imáinkban.

Az ima a lélek védője: áldozat Isten és ostor sáfán számára.

HALÁLOZÁS

Kedves Gyurisics Vukica nővérünk életének 34. esztendejében f. év március havában elaludt az Úrban. Az igazságot 1926-ban fogadta el és azóta hűségesen szolgált az Úrnak és buzgón munkálkodott Isten művének minden ágában. Betegsége nehéz és hosszú volt, ami azonban nem ingatta meg hitét. Halála előtt búcsút vett a jelenlévőktől és kifejezte utolsó kívánságát: hogy fia és két kisleánya hívek maradjanak az Úrhoz, hogy Krisztus eljövetelekor találkozzon velük, hozzátartozóival és az összes hívekkel. Testvérünk halála lényeges veszteség gyülekezetünkre nézve, azonban a Zsoltárító szavaira emlékeztet bennünket: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” Zsolt. 90, 12.

A sztapári gyülekezet

Junius havában tanulmányozzuk a Bizonyosság-tételek 43—83 oldalait!

Reggeli dicsőret

KRISZTUS, AZ ÖRÖMHUZENET HÍRŰKE

Szavainak hatalma

1. sz. Máté 7, 28, 59.
2. v. János 4, 50 51.
3. h. János 5, 8, 9.
4. k. Lukács 4, 35.
5. sz. Máté 8, 3.
6. cs. Máté 9, 2.
7. p. Máté 9, 29, 30.
8. sz. Máté 8, 8.

Szombatmegk. 7.45 bevégz. 7.46

Különösen fontos szavak

9. v. Márk 9, 17.
10. h. Máté 7, 20.
11. k. János 4, 34.
12. sz. Máté 12, 49.
13. cs. Luk. 6, 45.
14. p. János 5, 39.
15. sz. Márk 9, 27, 28.

Szombatmegk. 7.49 bevégz. 7.50

A hegyibeszédekből

16. v. Máté 5, 16.
17. h. Máté 5, 44.
18. k. Máté 5, 48.
19. sz. Máté 6, 1.
20. cs. Máté 6, 24.
21. p. Máté 6, 33.
22. sz. Máté 7, 12.

Szombatmegk. 7.52 bevégz. 7.52

Az első prédikátorok

23. v. Márk 3, 14.
24. h. Máté 4, 19.
25. k. Máté 10, 16.
26. sz. Máté 10, 20.
27. cs. Máté 10, 32.
28. p. Máté 10, 39.
29. sz. Máté 10, 7.

Szombatmegk. 7.59 bevégz. 7.52

30. v. Luk. 10, 16

ADVENTHÍRŰK

megjelenik havonként — ára 2 dinár

Szerkeszti és kiadja:

MOCSNIK ALBIN

Beograd, Vojvode Protića 12.

„MINERVA“ nyomdai műintézet
Beograd, Pop Lukina 12 — Tel. 22-335